

Előfizetési árak
 helyben, vagy postán külföldre:
 Egész évre 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ „ „ „
 Negyedévre 2 „ 50 „
 Egy hóra 1 „ „ „ „
Egyes szám 4 kr.

Alap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (Nagy-uj-utca 1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:
 Teleki K. Lajos könyvkereskedésében, és a kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca 1702. sz. alatt.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.
 MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Hirdetési díj:
 Négy hasábol petít sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű és többzetű hirdetések álla szerint jutányos áron vétetnek föl. Bélyeg-díj minden külön beigtatásért 30 kr.

Hirdetést vagy reclámot magában foglaló ujdonság sora 30 kr.

Nyilttéri közlemények minden petít sora 50 krajczár.

Hirdetések fölvetetnek a szerkesztőségben és kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca 1702. sz. a.)

Kéziratok nem adtának vissza.

Fölhívás előfizetésre!

A második évnegyed vége felé járván, a »Debrecezen« XXIV-ik évfolyamának harmadik negyedére, mely július hó elsején kezdődik, előfizetést nyitunk bizalommal kérjük föl t. előfizetőinket előfizetéseik megújítására, valamint föl-kérjük azokat, kik előfizetési díjaikkal hátralékban vannak, hátralékaik kiegyenlítésére, mert mi is csak ugy felelhetünk meg nem csekély kötelezettségeinknek, ha az előfizetési díjak pontosan befolyának.

A »Debrecezen« előfizetési ára:

Egész évre 10 frt. —
Fél évre 5 frt. —
Negyed évre 2 frt 50 kr.
Egy hóra 1 frt. —

Vidéki t. előfizetőinket — a tévedések elkerülése végett — arra kérjük, hogy az előfizetési díjakat egyszerűen e czim alatt sziveskedjenek beküldeni: »A »Debrecezen« kiadó-hivatalának, Debreczen. (Nagyuj-utca, 1702. sz.)

A »DEBRECZEN« szerkesztősége és kiadó-hivatala.

Országgyűlés.

— A képviselőház ülése jun. 18-án. —

A képviselőház szombaton délben ülést tartott, melyen a pénteken letárgyalt törvényjavaslatok harmadszori felolvasása után vita nélkül elfogadták a könyvtári bizottságnak két jelentését. Majd tárgyalás alá vették a mármaros-sziget-körösmező-határszéli vasut engedélyezéséről szóló törvényjavaslatot, melyet Naményi Ambrus előadó ajánlott a háznak elfogadásra. A megindult vitában részt vettek Kolosvári Kiss István, Urányi Imre, Bolgár Ferenc, ki a vonal stratégiai fontosságát emelte ki, Lukács Béla államtitkár, Horváth Gyula és Wekerle miniszter. A ház többsége aztán a javaslatot elfogadta.

Az ülés végén a miniszterelnök javasolja, hogy hétfőn és kedden ne legyen ülés, szerdán a költségvetés fog tárgyalatni, ezután a miniszterelnök tudomásul nem vett választának tárgyalása, majd kisebb javaslatok következnek, melyek letárgyalása után a valuta-javaslatok tárgyalatni. Megjegyzendő, hogy a költségvetési törvényben már általános intézkedés van felvéve a tisztviselői fizetések szabályozása tárgyában.

Elnök ily értelemben mondja ki a határozatot.

BELFÖLD.

Oláhok oláhok ellen. A magyarországi oláhok még e hóban gyűlést fognak tartani, hogy állást foglaljanak a Bécsben járt oláhok tüntetés ellen s revidálják a nagyszabeni programot.

A párbaj ellen. Esztergomból jelentik, hogy Vaszary Kolos hercegprímás megtalálta a párbaj ellen a jó gyógyszer. Egyik hivatalnok a párbajt vívott, s e miatt a primás állásától nyomban elbocsátotta oly indoklással, hogy ő mint törvényhozó és egyházi nem engedheti meg, hogy alkalmazottjai a király által szentesített törvényt tudva megsértsek. Miután ő a törvények alatt áll s az ország törvényeit megtartja, feltétlenül követeli, hogy közegei is megtartsák a törvényeket.

KÜLFÖLD.

Emin basa él. A »Petermann'sche Mittheilungen« szerint az a távirati értesítés érkezett Berlinbe, hogy Emin basa is teljes épségben és egészségben érkezett Bukobába.

Francia liczeum Oroszországban. A francia kormány iniciatívájára Oroszországban, Moszkvában vagy Pétervárott francia liczeumot létesítenek. Franciaország egy millió frankot ajánlott fel ez intézetre, melyet ezenkívül évenként ötv ezer frank szubvenzióban is fog részesíteni.

A »Debrecezen« sajtópöre.

Debreczen, jun. 20.

(K. B.) Ma reggel ült össze a debreczeni esküdtszék, hogy a »Debrecezen« sajtópörében verdicet hozzon. Ma dől el, hogy az esküdt-bírák kinek szolgálatnak igazságot: a vak, a kiirtandó fanatizmusnak-e, vagy pedig annak annak a hirlapirónak, ki e fanatizmust — megengedjük erős szavakkal — megbélyegezte? Mert itt tulajdonképen nem arról van szó, hogy Benedek János munkatársunk Tafler Ignác urat becsületében megsértette-e, vagy sem, hanem arról, hogy elítéljük-e a debreczeni esküdtet azt a szolgálalkúséget, melylyel Tafler ur nemcsak maga, hanem saját hitsorsosai ellen is kihívta a gyűlöletet?

Itt nem két magán-ember áll szemben, hanem a haladó társadalom és ennek ellensége: a szolgálalkú vak felekezeti fanatizmus. Ezek vivnak ma harcztot s a debreczeni esküdtszék verdicjtétől függ, hogy melyiknek szolgálat igazat: a szabadsági törekvéseket s a haladást istápoló magyar társadalomnak-e, vagy pedig annak a könnyelmű embernek, ki e társadalommal szembezállt s elbutított klikkjével együtt meg merte gyalázni a szabadság géniuszát?

Most, midőn e sorokat írjuk, még csak nem is gyaníthatjuk, hogy milyen verdicet hoz az esküdtszék, sőt még azt sem tudjuk, hogy a verdicet kimondják-e ma estig, vagy pedig késő éjszákára marad annak a kimondása, — de el bennünk a hit, hogy a verdicet ránk nézve fölmentő, Tafler urra nézve pedig lesújtó lesz!

Megtörténhetik azonban, hogy lapunk munkatársát marasztalják el. De még ez esetben sem kell pánolnia, mert midőn ő a fanatizmussal s annak legádázabb képviselőjével bátran szembezállt: kötelességét teljesítette. E tudat megnyugtatót ad neki az esetleg kárhozható itélettel szemben is!

A paragrafusokra épült igazság elítélheti őt, de a szívek mélyén élő igazság, az a tiltakozó hang, mely fölgerjed a szolgálalkúség és a Kain-bélyeg láttára: fölmenti őt s biztosítja számára a rokonszenvet, — míg Tafler akkor is veszít, ha megnyeri a pört, mert jellemrajza a legkedvezőtlenebb oldalról nyer megvilágítást az esküdtszéki tárgyaláson!

Olvasóinktól elnézést kérünk, hogy sajtópörünk részleteinek leírásával lapunk terének legnagyobb részét igénybe vesszük, de legyen szabad nekünk, kik mások ügyeivel annyiszor foglalkoztunk s oly gyakran vettük védelmünkbe a megtámadott igazságot s annak mártyrjait, ez egyszer a saját ügyünkkel is hosszabban foglalkozni, a mit különben nem tennénk, ha jelen ügyünk a közügygyel, a haladó társadalom érdekeivel oly szoros kapcsolatban nem állana!

Sajtópörünk, mely politikai és társadalmi fontossággal bíró kérdésből támadt, nemcsak Debreczenben, hanem a fővárosban is feltűnést keltett, a mit bizonyít az is, hogy az »Egyetértés«, a legtekintélyesebb és legelterjedtebb fővárosi magyar lap, jun. 18-ik számában a következőkben ismertette sajtópörünk előzményeit:

A »Debrecezen« sajtópöre. A debreczeni és vidéki függetlenségi és 48-as párt napi lapja, a »Debrecezen« ellen indított sajtópör folyó hó 20-ikán fog lefolyni a debreczeni esküdtszék előtt. A pört Tafler Ignác, a debreczeni orthodox izraelita hitközség elnöke indította Benedek János, a »Debrecezen« belmunkatársa ellen. Tafler a kormánypárt egyik tulbuzgó kortese, s hogy a főispán kegyét kiérdemelje, a képviselőválasztások alatt mindent elkövetett a függetlenségi jelölt, dr. Bakonyi Samu ellen. A recepczió kérdésében Tafler keresztül-erőszakolta, hogy az orthodox zsidók a zsidóvallas recepcziója ellen nyilatkoztak. Ebből hirlapi polémia fejlődött ki. Dr. Kardos Albert tanár erős támadást intézett Tafler és társai ellen. Tafler pedig dr. Bakonyi Samut támadta meg egy nyilttéri közleményben, mely Bakonyit a legalacsonyabb kifejezésekkel halmozta el. — Az ügy ezután a lovagias térre vitéttet volna át. Tafler azonban, hogy az elégtételadás alól kibuvjon, eltagadta sértő czikke szerzőségét. Később beismerte ugyan, hogy valótlan mondott, az elégtellettel azonban adós maradt. A debreczeni kaszinó e miatt Tafler Ignácot tagjai sorából kiközösölte. Tafler nemcsak másoknak nem adott elégtételt, de a Bakonyi által hirlapilag ráruházott »hitvány gazember« elnevezésért sem vett magának semminemű elégtételt. Tafler jellemrajzát Benedek János mutatta aztán be a »Debrecezen« folyó évi február 17-ik számában egy »Társadalom szeménye« című erős hangú cikkben, a mit aztán annyira zokont vett Tafler, hogy sajtópört indított Benedek ellen. A tárgyalásra nagyszámú tanu van behíva. Tafler képviselője Márk Endre ügyvéd, Benedek védője dr. Bakonyi Samu ügyvéd, a »Debrecezen« főmunkatársa. A jelentékeny politikai s társadalmi háttérrel bíró általános beszéd tárgya Debreczenben, a mit az is bizonyít, hogy, mint nekünk táviratoznak, a törvényes elnöki irodát egész ostrom alá vette a tárgyalás hallgatásához szükséges jegyekért a közönség s mintegy 5-600-an nem juthattak már belépőjegyhez.

Lapunk szombati számában a legtárgyilagóbb hangon mi is elmondtuk már a sajtópört előzményeit, de miután megtörténhetett, hogy akkori közleményünk sokak figyelmét elkerülte, az ügy teljes megérthetése és a tárgyilagó ítélet meghozhatása céljából, jónak látjuk az előzményeket még egyszer felsorolni: A képviselőválasztási partusák közepette a hazai zsidóság körében élénk mozgalom indult meg az iránt, hogy a zsidó vallás a többi vallás-felekezetekkel egyenjogusítottassék.

Örömmel üdvözöltük e mozgalmat, mint a zsidóság ébredésének jelét mi, örömmel üdvözöltük azt a szabadságnak és felvilágosodásnak minden barátját, de csodák csodája! — éppen az orthodox zsidóság körében akadtak e mozgalomnak fanatikus ellenségei, holott a mai megszégyenítő állapot ó rájuk még nagyobb súlylyal nehezedik, mint a haladó zsidókra!

A mozgalomnak, mely a zsidóságnak erkölcsi emelkedését célozta, egyik legfanatikusabb ellensége volt Tafler Ignác ur, a debreczeni orthodox zsidó hitközség elnöke. Számoljon a lelkiismeretével, hogy miért tette azt, a mit tett, számoljon a zsidóság előtt azért, hogy az antiszemitizmusnak újabb tápot adott, de mi tudjuk, hogy tettének egyik mozgó rugója az volt, mert ő elvakultságában azt hitte, hogy tettével szolgálatot tesz pártjának is. Az ő kezdeményezésére az általa felrevezetett debreczeni orthodox izraelita hitközség kimondotta, hogy neki a recepczió, a zsidó vallás egyenjogusítása nem kell, ók még vannak elégedve a mai, szegényes helyzettel.

Debreczenben, a szabadsági törekvések városában, ilyen határozatot hozni s kimondani büntetés nélkül nem volt szabad. El voltunk rá készülve, hogy mi magunk intézünk miatt heves támadást Tafler Ignác ur és az általa felrevezetett orthodox zsidó hitközség ellen. De erre nem volt szükség, mert a határozat kimondása után igen ügyes czikkel kapunk egyik helybeli, elismert irodalmi névvel bíró ifju zsidótól, (Dr. Kardos Albert tanár urtól), mely czikk éle Tafler ur ellen irányult s igen élénken volt benne megvilágítva az ő szereplése. E czikk, mely a »Debrecezen« f. évi 28-ik számában jelent meg, egész terjedelmében következőleg hangzott:

Kis Ökrös nem akar mennyországra jutni!

Egy tréfás magyar népmesének ez a jó mondása jut eszembe, mikor olvasom, hogy a debreczeni orthodox zsidó hitközség nem akarja a recepcziót.

A zsidó körökben, nem csak Debreczen városában, hanem országszerte a legmélyebb megbotránkozást keltette az a meglepő hír, melyet a helybeli orthodox hitközség eresztett világgá — természetesen hol másutt, mint az ékes németegű »Pester Lloyd«-ban — hogy tiltakozik a zsidó vallás recepcziója ellen, meg pedig a községi nagy gyűlésben hozott egyhangú határozattal.

A megbotránkozást azonban csakhamar neveltség és kacszaj váltotta fel azoknál, a kik egy kissé közelebből ismerik a debreczeni orthodox hitközséget, a kik tudják, hogy e hitközséget nem vallásos buzgóságtól áthatott hívek, hanem a depr. anyaközségtől mindenféle apró sérelmek miatt kivált, hitsorsosaikkal folyton torzalkodó, marakodó zsidók alkotják, továbbá a kik tudják, hogy e hitközségben egy a kormánypártnak tett alacsony korteszolgálatáról ismeretes »polgártárs« csak azért ragadta magához a vezérszerpelt, mert sértett személyes hiúsága, szereplési viszketege és a talmud tekervényein kiélesített furfangos esze ezt a tért találta legalkalmasabbnak a romboló működésre.

Ez az elnök, a ki éjjel-nappal azon tóri agyafut fejét, miként ártahasson az anyaközségnek, melynek előjáróságából és képviselőtestületéből dicsőségesen kiizeltetett, de főkép azon tóri magát, miként bosszanthassa meg az anyahitközségben befolyásos közeli rokonait, ez a t. elnök ur összecsisodította megmaszlagosított hiveit, jól vigyázván arra, hogy az értelmesekek, mondjuk az intelligensek a gyűlésről tudomást se szerezenek, ott csupa daczból, az anyaközségnek trucczszára kimondatta a recepczió ellen tiltakozó határozatot, a mit anynyival könnyebben megtétehetett, mivel hívei ugy vannak fanatizálva, hogy barmit cselekedjék az anyaközség, annak ók vakon és rögtön ellent mondanak, ugy annyira, hogy ha az anyaközség tiltakozott volna a recepczió ellen, akkor siettek volna a legnagyobb lelkesedéssel a mozgalomhoz csatlakozni.

Nem szólaltam volna föl, ha ez az orthodox hang Máramarosból vagy Beregből jött volna, a hol esetleg a műveletlen tömeggel azt is lehet hitetni, hogy a recepczió egyértelmű a circumcisió megszüntetésével, avagy éppen a circumcisiókor szenvedett vesztesség kipótlásával, de hogy éppen Debreczen városának magyar zsidói kompromittálják legelőször gyermekes hercehurczából a hazai zsidó felekezett magasztos ügyét, azt szó nélkül csakugyan nem hagyhattam. Debreczenben, 1891. febr. 8. Egy se nem orthodox, se nem neolog, csak magyar zsidó.

A közvélemény itélő-széke elébe állított Tafler Ignác ur se kérdett, se hallott semmit, eszébe se jutott magát a »Debrecezen« f. szerkesztőjével — ki felvilágosítást adhatott volna neki — érintkezésbe tenni, hanem 3-4 nap mulva, csak ugy vaktában, neki rontott Dr. Bakonyi Samunak, lapunk főmunkatársának, egy piszkos, személyeskedő czikkel intézvéen ellene — petít-soronként 10 krért — a »Debrecezen« Ellenőre nyiltt-terében, holott Bakonyinak semmi közbe nem volt azon czikkhez, mely a »Debrecezen«-ben Tafler ur ellen megjelent.

Tafler ur Bakonyit vádolta a szerkesztőség s a mi személyeskedést el lehet követni, azt ó mind megselekedte.

A méltatlanul és ok nélkül megtámadott Bakonyi Dr. Tüdös János és Benedek János barátai által elégtételt kért Tafler urtól. Tafler ur azonban a megbizottaknak azt mondta, hogy »a czikket ő nem írta, s e miatt annak közétételében részt nem vett«, ennek alapján az elégtétel-adásnak minden formáját megtagadta, holott a »Debrecezen« f. szerkesztője kijelentette a megbizottak előtt, hogy a kérdéses czikk egyenesen a Tafler ur közbenben járása folytán jelent meg a nyiltt-területen.

Erre Bakonyi Tafler urat, ki hazug kibuvót keresve, az elégtételt megtagadta, a »Debrecezen« f. évi 32-ik számában »hitvány gazember«-nek nevezte.

Tafler ur e nyilatkozatra, noha már akkor jól tudta, hogy az ő megtámadtatásában Bakonyi nem volt részes, egy másik helyi lap nyiltt-terében még sértőbb czikkel válaszolt s megakartta hazudtolni Dr. Tüdös Jánost és Benedek Jánost, azt állítván, hogy ő a Bakonyi által kért elégtételt nem tagadta meg.

E második czikkért Bakonyi ismét elégtételt kért Tafler urtól, — ki azt ismét megtagadta.

Ekkor Benedek János, felindulva azon, hogy Tafler ur, ki a nyilvánosság előtt hazugságban maradt, őt akarja meghazudtolni s felháborodva azon, hogy Tafler ur ok nélkül támadta meg Bakonyit s hibáját még egy nyilvános bocsánat-kérésrel sem akarja jóvá-tenni: a »Debrecezen« f. évi 34-ik számában »Társadalom szeménye« czim alatt egy ujdonságot irt Tafler ur ellen, ismételve a Bakonyi által már előbb használt ékítő jelzőket. Tafler ur aztán ezen ujdonság miatt megindította a sajtópört Benedek János ellen.

Megemlítjük még, hogy Dr. Tüdös János és Benedek János Tafler úrtól szintén elhatározást kértek, a miért őket meg akarta hazudolni s Tafler ur tőlük nyilvános bocsánatot kért, beismervén, hogy valótlan állított. (Ugyanezt már korábban megtehette volna Bakonyi János, mely esetben a további következmények — még a mai sajtópör is — elmaradtak volna.)

Az incriminált újdonság, mely a »Debrecezen« f. évi 34-ik, febr. 17-iki számában jelent meg, egész terjedelmében következő hangzik:

Társadalom szennyje. Tafler Ignác, a »hitvány gazember.« (— mi már csak így nevezünk, mert ez a titulus általa is beismert és acceptált tulajdona —) a »Debrecezen Hírlap« című helybeli újság nyílt-terében valami válasz-fele okadékok bocsátásával, hogy ez által próbáljon port hinteni társadalmunk mindazon szánalomra méltó tagjai szemébe, a kik még mindig nem látnak be, hogy Tafler Ignác egy közönséges csudár gazember, ki nyílt-terén gaz rágalommal lép föl s midőn ezért felelősségre vonják: a cikk közlésében való részvételét a legorczatlanabb módon elhazudja. E gyáva, komisz fráter, ki nek nevének pusztá fölemlítése és bármilyen módon egymás mellé illesztése valóságos káromlása a mi kiváló jellemű, köztisztelőben álló, drága barátunknak Dr. Bakonyi Samunak: főhasználva a »Debrecezen Hírlap« kiadójának ismert élelmességét, ki minden pimaszságnak tért nyit szennylapjában, ha megfizetik, — a gyalázatos piszkolódások egész özönét zudítja tisztelt barátunk Dr. Bakonyi Samura. E gyalázkodások sara azonban nem érhet föl ama magaslatra, a hol Dr. Bakonyi Samu polgártársai megérdemelt tisztelőben és becsülésben áll. Tafler Ignác gyalázó cikket tett közzé a »Debr. Ellenőr« nyílt-terében és ezt bebizonyították a nevezett lap szerkesztője és kiadója egyaránt. Midőn ezért Taflet feleltre vonták, azt hazudta, hogy ő a cikk közlésében részt nem vett. E nyilvánvaló szemtelen hazugságot önmaga is beismeri. Igaz, hogy Tafler Dr. Bakonyi Samunak volt megbízottait Dr. Tüdös Jánost és Benedek Jánost is meg hazudolni igyekszik, azt állítván, hogy ő az elégtételadást »völtaképen« meg nem tagadta, — ezen újabb hitvány hazugsága azonban csak annyit bizonyít, hogy »a ki korpa közé keveredik, megeshi a disznó.« Tafler ur egyéni karaktere a görény bűdösségéhez hasonlít: arra is juttat belőle, a ki a hozzá való közeledéssel magát bekeveri. Ily minden emberi jellemű kivételközött aljas gazembernek, ki a tisztességes emberek sorából már is mindörökké kidobott, nyelvtölgötése és a hozzá egyedül méltó helyen: a Kutasi ur lapjának nyílt-terében jó pénzért fölvetett gyalázkodása csak a kerítés mögött ugató kutya dühös tajtékozása; a mire tulajdonképen nem is kellene hederíteni: mindazáltal föl kellett ezeket említenünk, nehogy esetleges hallgatásunkat másnak magyarázza a legteljesebb megvételnél. Ez az ur különben a debreczeni kormányzat egyik főkorcse, ki megvesztegetések és egyéb aljas eszközök által szerez hitorsorsai körében a kormányzat szavazókat, önmagának pedig rebachot. Csakis ez magyarázza meg azt a sokak előtt bálványos dolgot, hogy bizonyos magas ajtók is nyílvannak e piszkos fráter előtt, kit tisztességes házban a család szobán belül sem kellene beereszteni. Ennek az erkölcsi érzék nélküli individuumnak átkos működése demoralizálja hitorsorsait, kikre elég szegény, hogy becsületesebb embert nem tudnak elnöküknek választani egy rongyos Taflernél. Lesz alkalmunk még visszatérni ezen egyéniség viselt dolgaira, mert az ő ügye nemcsak személyi vonatkozásokkal bír, de van annak oly háttere is, mely közelről érdeklí a közügyet s melyet hírlapírói kötelességünknek tartunk szelöztetni. Ezuttal csak megnyitjuk kívánjuk mindazokat, kik a Tafler gaz támadása miatt méltó részvételt viseltek köztisztelő barátunk Dr. Bakonyi Samu iránt, hogy Tafler ur bármit köpködjön is, ilyen — a becsületet társadalmából kidobott »hitvány gazember«-nek szitkozódása nem sértheti a mi tisztelt barátunk fényes jellemét s undok förmérvényre csak azt kell mondanunk a régi magyar közmondással: »ebugatás, számárorodítás, nem hallik mennyországba.«

A ki ezen újdonság hangját tulerősnek találja (hogy erős, azt magunk is beismerjük), annak emlékeztetése hozzuk azt, hogy ugyanazon időtájtban, midőn ezen újdonság megjelent, Csávolszky Lajos, az »Egyetértés« f. szerkesztője és Gajári Ödön, a »Nemzet« f. szerkesztője közt olyan éles hangú polemia folyt, mely minden tekintetben versenyzett ezen újdonsággal. Fővárosi kollégáink tehát nem mondhatják azt, hogy csupán mi vidéki hírlapírók szoktuk nagyon megnyomni a pennát!

Tafler Ignác ur, ki a Bakonyi által ellene használt »hitvány gazember« kifejezésre csak egy förmérvényvel felelt, Benedek János ellen a fenti újdonság miatt — hosszú halogatás után, miáltal folytonos kibékülési ajánlatokkal üldözte Benedeket, — megindította a sajtópört s ügyvéde, Márk Endre ur által a következő vádlevelet nyújtotta be.

Tekintetes kerületi sajtóbírósi!

Benedek János debreczeni lakos, ügyvéd-jelölt ellen a »Debrecezen« című lap f. évi február 17-iki számában megjelent, becsület-sértést és rágalommal magában foglaló s így a bünt. törv. 258., 259. és 261. §-aiba ütköző hírlapi közlemény miatt panaszt emeltem, a vizsgálat szabályszerűen eszközöltetvén, a panasz tárgyat képező cikk szerzőségét s sajtó-ügyi eljárás szerinti felelősséget panaszolt elfogadta.

Mennyiben a 3/892. s. v. b. végzéssel utasítva lettem, hogy vádlevelemet az eljárási szabályoknak megfelelően adjam be, van szerencsém azt már igazolt ügyvédem által következőkben terjeszteni elő:

A vizsgálati iratokhoz mellékeltem hírlapban megjelent hírlapi cikknek következő tételei a bünt. törv. 258. és 259. §-aiba ütköző és minősülő rágalmat képezvén, a szerint büntetendők. Ugyanis:

»Ez az ur a debreczeni kormányzat egyik fő korcse, ki megvesztegetések és egyéb aljas eszközök által szerez hitorsorsai körében a kormányzat szavazókat, önmagának pedig rebachot!«

E piszkolódó és rágalmozó cikk közlésének indokára panaszolt megkérdetvén, azt adta elő, hogy hírlapírói kötelességének tartotta az én korábban követelt eljárásomra nézve a közvélemény itéletét kikérni.

A hírlapi cikk fentebb felhivott tételét pedig hogy reám nézve rágalmat képezzenek, mint mondja, azért nem ismeri be, mivel azt, hogy én mint a kormányzat egyik főkorcse, megvesztegetések és egyéb aljas eszközök által a kormányzat szavazókat, önmagának pedig rebachot szerez hitorsorsaim körében, ezt be tudja bizonyítani.

Nem kívánok polemiba bocsátkozni panaszoltal, hogy ő mint a jelzett helyi lapnak kisebb rendű munkása, van-e hivatalos hangzatos szavakban az általa állított közvéleménynek tolmácsa lenni, vagy sem, vagy hogy az én állítolag elkövetett eljárásaimra nézve bírálatokba bocsátkozzék, de azt emelt fölvel, nyugodt öntudattal és lelkiismeretesen állíthatom, hogy ilyen vakmerő beavatkozást bárkinek dolgaiba a helyes és józan közvélemény nem tűr meg. Történjék e beavatkozás akár a közvélemény informálásának hangzatos leple alatt, akár pedig barátság, avagy pusztá magánérdekből.

Tisztességesek multra visszafelkintethető, polgártársai osztatlan szeretete és bizalmából hitközségi elnöki szerepet betöltött egyént, mint én, ily botor módon megtagadni, penellengere állítani s a közönség jó ízlését isrontva, a hírlapirodalom tekintélyét aláásni törekedni, büntetlenül nem lehet. Ehez jogosultságot panaszoltotnak sem én, sem velem együtt bizonyíthat a társadalom el nem ismerheti.

Benedek János mint végzett jogász, de mint olyan is, a ki bár sem activ, sem passzív választói jogosultságát nem bír — a politikai választási küzdelmekben tevékeny részt szokott venni: bizonyára tudja, hogy azon tények, melyeknek elkövetésével hírlapi gyalázkodó cikkében engem a nagy közönség előtt vádol, hat hónapi fogház s 1000 frt pénzbüntetést vonnak magok után, ha az elkövetéstől számított 30 nap alatt ezek miatt a bíróságnál feljelentés tételik s a visszaélések bizonyítást is nyernek.

Ha panaszoltotnak állításai jóhiszeműek és nem csak arra czélzó, hogy egy férfit, ki nek egyedüli törekvése volt és lesz mindég: polgártársai becsülését kiérdemelni és megőrizni, — polgártársai előtt imfamisá tegyenek: ám miért nem lépett fel vádjával a kellő helyen és időben, a hol és a mikor módjában és kötelességében állott volna állításainak valódiságát bebizonyítani?!

Nem telet ellenem feljelentést azért, mert tudta, hogy ezeket ellenem bebizonyítani képtelen lesz: a hírlaphoz fordult tehát, melynek papírosa türelmes s a rá vezetett állítások bizonyítását nem követeli, de a melynek útján mégis a lelkiismeretlen támadó azt a kifizőt czélt, hogy a megtámadottat és meghurczoltat compromittálja, többé-kevésbé el szokta érni.

Becsület-sértést képeznek ugyanazon hírlapi cikknek következő kitételei:

(Itt a vádlevél sorra veszi az inkriminált újdonságnak csaknem minden passzusát s mindegyikre ráfogja, hogy becsület-sértés foglaltatik bennük.)

Nagy sérelemnek tartanám — folytatja tovább a vádlevél — akár a tekintetes sajtóbírósi, akár pedig az esküdtszék értelmi erejével szemben, ha bővebb taglalásába bocsátkoznám annak, hogy a legmegbecsületlenebb kifejezések egész halmazát képezik e hírlapi kifejezések, a mely halmazotagságán kívül súlyos beszámítását még abban is találja, hogy panaszolt talán személyes barátja iránti kiválóbb rokonszenvből megengedem, de a nélkül, hogy ő neki velem bármintem jogosult, vagy jogosulatlan egyéb indoka lehetett erkölcsbírőként fellépni s magát az általa annyira hangoztatott, de csakis ő általa ismertnek állított közvélemény erkölcsbírójává avatta fel.

Annál fogva a midőn kiemelem azt, hogy a büntető törvénykönyv 185. §-ába ütköző azon cselekmények miatt, melyekkel panaszolt az inkriminált közleményben a nagy közönség előtt

vádol, — sem az ő, sem senki más részéről soha ellenem feljelentés nem tétel, következőkép ilyenek elkövetése velem szemben meg nem állapítottat s ezen állítások valóban nem is egyebet pusztá rágalomnál, teljes tisztellettal az iránt eszedezem:

Méltóztassék e vádlevelém 2-od példányának panaszolt részére kézbesítettetésével Benedek János ügyvédjelölt debreczeni lakos elleni sajtóügyi panaszom tárgyalására határidőt kitűzni s a bünt. törv. 258 és 259 §-aiba ütköző és minősülő rágalmozás s ugyanazon törvény 261 §-ába ütköző becsület-sértés miatt, a mennyiben vétkeisége a sajtóügyi eljárás keretén belül kimondatnék, figyelemmel azon körülményre, hogy társadalmi állásánál fogva panaszolt a hírlapi közlemény súlyos következményeit jól tudta és ismerte, panaszoltat szigorú büntetésre itélni*) az eljárás körül felmerülő stárgyaláskor felszámítandó költségeimnek végrehajtás terhe mellett megfizetésében elmarasztalni s egyszersmind az 1848 évi XVIII t. cz. 26 §-a alapján azon esetben, ha bűnössége megállapították, elrendelni azt, hogy a hozandó esküdtszék, illetve sajtóbírósi itélet a »Debrecezen« című helyi lapban vádolt költségén közlé tétessék.

Mély tisztelettel lévén
alázatos szolgálja:
Tafler Ignác
debreczeni lakos.

Az esküdtszék tárgyalásra az esküdtszék II-ik osztálya voit behiva, mely a következő tagokból áll:

Rendes tagok: Dr. Kocsár Gábor ügyvéd, Dr. Popper Mór ügyvéd, Tóth István építész, Dr. Fái Márk orvos, Kovács Gyula kereskedő, Győry Elek főiskolai pénztárnok, Koncz Elek bizt. hivatalnok, Dr. Bakonyi Samu ügyvéd, Stieber János czépez, Pongrácz Géza kereskedő, Mandoki Béla szinész, Riesz Henrik kocsigyáros, Bekessy László tanár, Bechert Manó kereskedő, Keszei József birtokos, Szalay István állatorvos, Balázs Ödön gyógyszerész, Veszter István kereskedő, Kertész János birtokos, Csicsó Lajos kereskedő, Sepsy Dező megyei tisztviselő, Dalmi Kálmán bankhivatalnok, Dr. Bükk Géza orvos, Csóka József birtokos, Dr. Tüdös Kálmán orvos, V. Szabó Miklós birtokos, Örvényi Ottó gyógyszerész, Simonffy Emil birtokos, Miskolczy Nándor gözmálai hivatalnok, Dr. Vedródi Viktor tanár, udvarhelyi Géza városi tisztviselő, Vágó Andor kereskedő, Rózsa Sándor főiskolai háznagy, Miskolczy J. kataszteri hivatalnok, Saly István vasuti hivatalnok, Balla Mihály birtokos.

Póttagok: Jánossy József kereskedő, Szatmári János állatorvos, Szőke János iparos, Dr. Magoss György ügyvéd, Horváth István sertéskereskedő, Lichtscheim Sámuel birtokos, Leszky András szinigazgató, Szojka Gyula tanár, Rochlitz Arthur bankhivatalnok, Veszprémi Kálmán megyei tisztviselő, Dr. Csikos Sándor orvos, Hajdu István tanár.

Hogy a kölcsönös visszavetések után kik maradtak bent mint fungáló esküdték: azt alább közöljük.

Reggel 8 órakor már megnépsült a kir. törvényszék folyosója és az elnöki előszoba. Egymas után jöttek az esküdték és a tanúk s az esküdtszék megalakítása után kezdetet vette a tárgyalás.

Magán-panaszos Tafler Ignác, Márk Endre ügyvéd kíséretében, vádolt Benedek János pedig védőjével, Dr. Bakonyi Samu ügyvéddel jelent meg.

Mindjárt, a tárgyalás kezdetén behívták a tanukat a tárgyalási terembe, hol az elnök constaltala, hogy 3-4 kivételével valamennyi tanu megjelent. Azután a tanukat visszaküldték a váró terembe s a füledt levezőjű szűk kis-teremben szorongtak (köztük gr. Degenfeld József főispán, 3 katonatiszt, egy önkéntes, egy csomó ügyvéd és lapszerkesztő stb.) míg a sor rájuk került. A törvényszék valamelyik szolgálja egy üveg friss vízzel kedveskedett nekik.

A tárgyalás kezdetén vádolt a következő nyilatkozatot tette:
Nem a vádlevél s annak reám vonatkozólag kicsinylő és sértő hangja: hanem maga az inkriminált közlemény indít arra, s teszi kötelességem, hogy mielőtt a bizonyítási eljárás kezdetét venné, egy előzetes nyílt és őszinte nyilatkozatot legyek bátor előterjeszteni.

Beismerem, s e beismerés, consequentiájától való minden félelem nélküli ismerembe, hogy az inkriminált közlemény hangja valóban sértő és bántó. Érzem és tudom, különösen annak iménti felolvasása alkalmával éreztem, hogy e cikk hangjával megsértettem egy előttem mindenkor szem előtt tartott magaslatos dolog iránti tisztellett: megsértettem, a sajtó tisztessége által méltán megkövetelt illó dóm os hangot.

Ily hangon én nem irtam soha, nincs is szándékomban a szenvedély e féktelen hangját valaha ismét megszólaltatni. Mert ez a hang ma ép úgy visszatetszést kelt bennem, mint keltett a cikk megjelenése után mindjárt másnap; a miért nem is késtem a hírlap olvasó közönség előtt sajnálatomnak adni kifejezést, hogy a jogos felháborodás ily éles hangokra ragadt.

A védelem feladatát fogja képezni e cikk

*) Miért nem egyenesen akasztófára? Az még zebb lenne! Szerk.

előzményeinek s létrejövetele indokainak teljes tisztába hozatala. S be fog bizonyulni — mert szeretem remélni, hogy a magánpanaszos ur, ha őt csakugyan megsértett becsületének tisztázása vezérli: s ez a czél tisztá és őszinte a bizonyítást utján nem fogja előlem elzárni — be fog bizonyulni, hogy magánpanaszos urnak e cikket megelőző eljárása sodort engem a méltó harag és felindulás azon fokára, a hol nem állt előttem más ut és mód a magánpanaszos ur által meggyalázott legbensőbb érzelmeimnek más elégtételt szerezni, mint hogy kimeletlenül lerántottam a leplet a magánpanaszos ur viselt dolgairól s bemutatam őt a nyilvánosság előtt egy, a mint arról én meggyőződést szereztem s a mint azt ma is minden betűjében fentartom.

Ha eljárásomban van, a mi hiba volt, és a mit sajnálom kell, egyes egyedül az, hogy követtem magánpanaszos urat az általa kezdeti hírlapi gyalázkodás terén, hogy az ő fegyverőt kicsavarva kezéből s ellene fordítva — ez által egy hozzám s eddigi szerény írói működésemehez méltatlan fegyvert használtam. Ebben hibásnak érzem magamat; s önként szabom magamra azon büntetést, hogy ezen hibámat beismerve, a mit már a cikk megjelenése után másnap az olvasó közönség előtt tettem: ismétlem itt, a nagy nyilvánosság és mélyen tisztelt bírám előtt: s kijelentem abbeli őszinte sajnálatomat, hogy méltó felháborodásomban ily dissonans hangra hagytam magamat ragadtatni.

A reám ezért járulható vád és szemrehányás súlyát azonban visszaharított a magánpanaszos urra, ki eljárásával, erre ingerelt, hogy úgymondjam: felbujtott.

Mély tisztelettel eszedezem Önök előtt, tisztelt esküdt urak, hogy ezen őszinte kijelentésem itélkezésük alkalmával nagybecsű figyelmükre méltatni kegyeskedjenek.

A tanúk kihallgatását Márk Endre, magán vádoló képviselője, általánosságra ellenozta, védő kérésére azonban a tanúk hihallgatását a törvényszék elrendelte.

Az első tanu kit kihallgattak, Csiky Lajos főiskolai tanár, a »Debrecezen Protestans Lap« f. szerkesztője volt, kit az iránt hallgattak ki, hogy Benedek Jánost a debreczeni sajtó milyen munkásának tartja? Tanu kijelentette, hogy Benedek Jánost a debreczeni sajtó kiváló munkásának tartja, ki tehetségénél fogva képes arra, hogy akármely közkérdésben a sajtóban véleményt mondhatson.

Gróf Degenfeld József főispán, kit a vádolt kért tanu gyanánt kihallgattatni, a vád kérelmére nem hallgattatott ki. E miatt a védelem semmisségi panaszt jelentett be. (Általában az előzményeket nem engedte a törvényszék fejtegetni.)

Vértési Gyula tanu, a »Debrecezen Ellenőr« f. szerkesztője, Benedek Jánost tehetős és hivattolt hírlapírónak ismeri.

Kósa Barna tanu ellen a vád képviselője kifogást tett, mert Kósa Barna — a vád állítása szerint — szintén érdekelt fél, a ki ezen ügyet a »Debrecezen«-ben többször fejtegette. A törvényszék azonban elrendelte Kósa Barna kihallgatását, a mi miatt a vád képviselője semmisségi panaszt jelentett be. Kósa Barna Benedek Jánost a legtehetségesebb ifju írók egyikének tartja, kinek dolgozatait mindig örömmel fogadja s kinek tehetőségét a mult napokban méltatta egyik kiváló fővárosi lap.

Dr. Kardos Albert tanár, mint tanu, a legnagyobb elismeréssel nyilatkozik a Benedek János tehetőségéről s ő is hivatkozik a Kósa Barna által említett fővárosi lap elismerő nyilatkozatára.

Nem hallgatták ki: Kozányi Zoltán századost, Koszorus Ferencz főhadnagyot, kik által Bakonyi elégtételt kért Tafleről, valamint nem hallgatták ki Heindl Lajos főhadnagyot és Dr. Bakos Imrét, holott a védelem azt kérte e tanuk által konstatatlatni, hogy magánpanaszos az elégtétel-kérés alkalmával beismerte, hogy valótlan állított akkor, midőn Dr. Tüdös Jánost és Benedek Jánost meg akarta hazudolni.

A törvényszék azonban — a vád kérelmére — kimondotta, hogy ezen ügygyel a Bakonyi-Tafler affairet nem lehet összeköttetésbe hozni s az előzmények nem tartoznak ide. — Ennek következtében nevezett tanuk kihallgatás nélkül bocsátattak el, a mi miatt a védelem semmisségi panaszt jelentett be.

Dr. Tüdös János tanutól azt kívánta a védelem megkérdetvén, hogy a debreczeni kaszinóban indult-e meg mozgalom a Tafler kizárására nézve? A vád képviselője e kérdés föltételét is ellenezte, mert ő arról értesült, hogy éppen a »Debrecezen«-t akarták a Benedek cikke miatt a kaszinóból kizárni. (Mikor történt ez? Szerk.)

A törvényszék a Dr. Tüdös János kihallgatását is megelőzte, — mi miatt a védelem ismét semmisségi panaszt jelentett be. Ekkor az elnök (d. e. 11 órakor) a füledt levezőjű terem kiszellőztetése czéljából, 10 perczre felfüggesztette az ülést.

Az esküdtszék tagjai a következők:
Rendes tagok:
Koncz Elek, Dr. Vedródi Viktor, Szatmári János, Szabó Miklós, Stieber János, György Elek, Dr. Bükk Géza, Mandoki Béla, Vági Andor, Dalmi Kálmán, Saly István, Dr. Fái Márk.
Póttagok: Balázs Ödön és Jánosi József.

A h...
Mocsy J...
rák, Dr...
tárgyalás...
Tiz...
Kun M...
ban a t...
ségi pan...
Var...
delem k...
viselő-v...
csinált?...
zer Dávid...
nukat az...
tati, igaz...
sok alkal...
Ma...
mert ha...
az a tör...
uton kell...
egyik-má...
A t...
lásponjt...
hallgatás...
naszt jele...
Fab...
nő tanuk...
konstatl...
sincs olya...
belében...
tiltakozo...
nek bizal...
azt is, ho...
látogatta...
megjelent...
diszruhát...
közseg k...
A v...
nuk kiba...
valamint...
is, kilép...
nem akar...
elnökét...
Nem...
Kepes G...
ügyében...
nem taga...
mozgalom...
kaszinób...
Nem...
Daróczy...
miatt Taf...
alá is be...
hallgatták...
zolt a Be...
írói szere...
A t...
ki nem h...
olvasni a...
cikkeket...
izben ha...
dek Ján...
Má...
felolvas...
rint — a...
itt csak...
A h...
vonult s...
felolvas...
semmissé...
Fek...
kölesi b...
ő hitköz...
Ignaczn...
lert a...
itélet...
D...
tartam...
Dél...
dek, me...
emlékez...
kor köz...
a mire a...
* S...
az opera...
művész...
* D...
reczeni...
tanév...
A jogi ka...
theologiai...
akadémia...
lesz...
* A...
val több...
azonban...
nehézség...
lett küzd...
hírlapi sz...
ezt föl a...
panaszko...
szerkeszt...
A hortol...
bátor ke...
böl, mer...
nem köv...
még töb...
kiállítás...
vélletl...
pen szór...
rásban...
megye n...
megeshe

A bíróság tagjai: Jelenfi Kornél elnök, Mocsy József és Ujhelyi András szavazó bírák, Dr. Kiss Dániel jegyző. Végig hallgatta a tárgyalást Puky Gyula kir. táblai elnök is.

Tíz perc múlva az elnök ismét megnyitotta a tárgyalást s következett volna Dr. Kun Mihály ügyvéd kihallgatása, a mit azonban a törvényszék mellőzött. (Ujabb semmisségi panasz a védelem részéről.)

Váradai Ignácot az iránt óhajtott a védelem kihallgatni, igaz-e, hogy Tafler a képviselő-választások alkalmával magának rebachot csinált? Ujlaki József, Fischer Salamon, Spitzer Dávid, Pollák Henrik s Freund Jenő tanukat az iránt kívánta a védelem kihallgatni, igaz-e, hogy Tafler a képviselő-választások alkalmával vesztegetett?

Márk Endre elleni e kérdés feltételét, mert ha Tafler ellen vádat lehetne emelni, azt a törvény rendelkezése után pedig hírlapi uton kellett volna tenni. Kifogásolja továbbá egyik-másik tanút egyéb szempontból is.

A törvényszék a vád képviselőjének álláspontjára helyezkedik s nevezett tanúk kihallgatását mellőzi. A védelem semmisségi panaszát jelent be.

Fábián Károly, Klein Miksa s Péterfi Benő tanukat a védelem azért idézte be, hogy konstataja azt, hogy Tafler ur iránt tavolról sincs olyan osztatlan bízalom a hitközség kebelében, a minővel dicsekedik. Klein Miksa tiltakozott is az ellen, hogy a hitközség Taflernek bizalmat szavazzon. Itt a védelem felhozta azt is, hogy midőn ő felsége Debreczen meg látogatta, Tafler ki erőszakolta azt, hogy ő is megjelenhessen ő felsége előtt s az alkalomra diszruhát megcsináltatott az orthodox zsidó hitközség költségén. (Általános derűtlenség.)

A vád képviselőjének ellenzése e tanúk kihallgatását is mellőzte a törvényszék, valamint mellőzte Spiegel Miksa kihallgatását is, kilépett az orthodox hitközségből, mert nem akart oly hitközségnek tagja lenni, melynek elnökét »hülvány gazember«-nek neveztek.

Nem hallgatták ki gf. Csáky Adorjánt és Kepes Gézát sem, a kik a kaszinói kizárás ügyében lettek volna kihallgatandók. Márk E. nem tagadta, hogy magánpanaszosnak volt ilyen mozgalomról tudomása, de önként lépett ki a kaszinóból.

Nem hallgatták ki se Lovász Dánielt, se Daróczy Sándort, ki 1877-ben lopás büntéte miatt Tafler ellen feljelentést tett s Tafler vád alá is helyeztetett; egyedül Londsze Eleket hallgatták ki, s ő teljes elismeréssel nyilatkozott a Benedek János írói tehetsége s hírlapírói szereplése felől.

A tanúk kihallgatása — jobban mondva ki nem hallgatása — után a védelem kéri felolvasni az inkriminált cikket megelőző hírlapi cikkeket, melyekből kitűnik, hogy Tafler két ízben hazudott s mindent eltűrt, csupán Benedek János ellen lépett föl sajtópörrel.

Márk Endre elleni a hírlapi cikkek felolvasását, mert — ismételt kijelentése szerint — a Bakonyi-Tafler ügy nem tartozik ide, itt csak a Benedek-Tafler ügyben kell itélni.

A bíróság határozathozatal végett visszavonult s a védelem által kért hírlapi cikkek felolvasását mellőzi. Dr. Bakonyi Samu újabb semmisségi panaszt jelent be.

Felolvastatik ellenben Tafler Ignác erkölcsi bizonyítványa, a debreczeni orthodox hitközség bizalmi nyilatkozata iránt. Tafler Ignácnak fősakterre választatása, továbbá Tafler a lopás vádjá alól fölmentő bírósági ítélet.

D. u. 1 órákor elnök a tárgyalást egy tartamára felfüggeszti.

Délután tartattak meg a vád- és védbeszédet, melyekről azonban részletesen csak holnap emlékezhetünk meg. A verdicet is csak akkor közölhetjük, ha d. u. 5 óráig kimondják, a mire azonban kevés a kilátás.

Ujdonságok.

* Személyi hírek. Gróf Zichy Géza az operaház intendánsa és Odry Lehel ének-művész városunkba érkeztek.

* Dékánok a főiskolában. A debreczeni főiskola akadémiai tanszakain a jövő tanévtől kezdve felállítását a dékani intézmény. A jogi kar dékánya Dr. Bacsoni Lajos, a teológiai kar dékánya Balogh Ferenc, az akadémiai igazgató pedig Erdős József hittanár lesz.

* A hortobágyi kiállítás alkalmával több panaszt hallottunk magunk is, melyek azonban — tekintetbe véve azon rendkívüli nehézségeket, melyekkel a rendezőségnek kellett küzdenie — nem voltak arra való, hogy hírlapi szelvényt tárgyat képezzék. Így fogta ezt föl a »Nagyvárad« című lap is, mely egy panaszkodó cikkre a következő talpraesett szerkesztői izenettel felelt: »Viator. Nagyvárad. A hortobágyi kiállítást úgy kell tekinteni, mint bátor kezdeményezést e speciális téren. Aból, mert Budán csak egyszer volt kutyavásár, nem következik, hogy a Hortobágyon ne lenne még többször is és még jobban sikerült állatkiallítás. A kezdeményezésére nem szabad a követelő kritika mértékét alkalmazni. Az meg éppen szóra sem érdemes, hogy egynemely bográcsban kozmás volt a gulyáshus. Ahol tíz vármegye népségének főznek egyszerre, ott bizony megeshetik egy kis szakács sajtóhiba.«

* Nőegyleti közgyűlés. A nőegylet tegnap délután tartotta közgyűlését. A gyűlésen Veressé Szathmáry Teréz elnököt. Az elnök évi jelentését tudomásul vették. A pénztárnok jelentése szerint az évi bevétel 32,654 frt volt, a kiadás pedig 31,105 frtra rug. A pénztár maradvány 1549 forint. Az ársváha a felszerelésekkel együtt 15,000 frtba került. Az összes egyleti vagyon 43,710 frt. Az alapszabályokat is módosították. E módosítások szerint az ársváha ezután felárakat is felvesznek, díjazás mellett. Ösztől kezdve iskolát is nyitnak egy tanítónő vezetése mellett, melybe csekély havi díjért nem intézetbeli növendékek is járhatnak.

* Elgázolt gyermek. Derzsi József. M. pércsi lakos 8-éves leánygyermekét a Lamprecht pékmester kocsiá Kovács Sándor elgázoltatta. A szerencsétlenség a piac-utcán történt. A gyermek sérülései jelentéktelenek.

* A régi egy forintosok bevéltása. Az 1882. évi január hó 1-éről keltezett és forgalom kívül helyezett 1 frtos államjegyek a királyi pénztárnak és hivataloknál fizetésekként és kicserélés végett csak 1892. évi június hó végéig fogadtatnak el s azok kicserélése ezen határidőn túl 1893. évi december hó végéig már csak a közös pénzügyminiszteriumhoz intézendő, szabályszerűen bélyegzett folyamodvány alapján fog megengedtetni. Ezen utóbbi határidő eltelte után az említett frtos államjegyek többé sem beváltatni, sem kicseréltetni nem fognak.

* Műkedvelői előadás. Az iparos ifjak a tűzoltó-egyleti zenekar javára műkedvelői előadást rendeztek tegnap a »Margit-fürdőben. Az előadott népszimfőről »A parasztrokon«-ról, bár a műkedvelők meg is tettek a magukét, a legjobb kritika az, ha hallgatunk. Az előadást táncz követte. — Tánczosokba nem volt hiány, mivel éjfél 12 óra után a tűzoltó muritól is sokan kimentek a mulatságra.

* Törvényszünet a királyi táblán. A debreczeni kir. táblán a törvényszünet jul 3-dikán kezdődik és aug. 27-én ér véget. A szünet alatt a tábla bírái legnagyobb részben igénybe veszik szabadságidejüket. Az elnöki teendőket jul. 3-tól 23-ig Széll Farkas táncs elnök, jul. 23-tól pedig aug. 23-ig Puky Gyula elnök végézi. Bírák lesznek a törvényszünet egész tartalmára Draveczky Adorján büntügyi előadó, Kovács Antal polgári előadó, Naszády István büntügyi, Gyhyczy Gyula polgári ügyi előadó és Sáróti Szabó László polgári esetleg fejelemi ügyi előadó.

* Deli Mátyas és Bismarek. Deli Mátyas, a Hortobágy ismert alakja, több más nevezetességek közt megdicsőítette Bismarek Herbert grófit is, mikor az a Hortobágyon járt. Azzal végezte a dikcióját, hogy a régi magyar példabeszéd szerint legyen különb, mint az apja.

— Bismarek elmosolyodott s azt mondta, hogy azt már maga sem hiszi. — »No, én sem« — válaszolt pártatlan flegmával Deli Mátyas.

* A nagyvárad-i szocialisták. Nagyváradon szocialistákat fedeztek föl. A megindított szocialista mozgalomnak eddig három főmozgatóját vonta kérdőre a vizsgálatban eljáró rendőrség. Az egyik apostol Szilágyi megyébe való fiatal iparos, a ki nemrég tartózkodik Nagyváradon ugylátszik abból a célból, hogy igazgasson. A másik egy Debreczenből kiutasított, notórius szocialista és suszter. A harmadik egy nagyvárad-i iparos. Ezek körül mintegy tíz, megbolondított munkássziszálta a propaganda csinálásban. — A rendőrség sok szocialista nyomtatványt, külföldről kapott utasítást stb. foglalt le. Van az elkobozott levelek között egy a mely Romániából érkezett, a mely a nemzet közti szocialista üzemeken kívül a magyar-ellenes mozgalmak színterét is javalja. A mozgalomban résztvetteknek rendszeres kihallgatása megindult.

* Az ügyvédi kamarából. A debreczeni ügyvédi kamara Adler Vilmos ügyvédet Debreczen székhelyre a kamara lajstromába folytatónak fölvetve.

* A debreczeni állami főreáliskola nyilvános közvizsgálata az 1891—92. évből. Június hó 20-án: VII. oszt. Matematika, physika, történelem. V. oszt. Történelem, természetrajz, vegytan. III. Német, történelem, francia. I. a) oszt. Magyar, német, geometria. Június hó 21-én: VI. oszt. Francia, német, ábrázoló mértan. IV. oszt. Magyar, német, vegytan. II. oszt. Földrajz, természetrajz. — Június hó 22-én: VII. oszt. Magyar, német. V. oszt. Matematika, ábrázoló geometria, magyar. III. oszt. Physika, számtan. I. b) oszt. Számtan, rajzoló geometria, természetrajz. Június hó 23-án: VI. oszt. Vegytan, természetrajz, magyar. IV. oszt. Francia, földrajz. II. oszt. Magyar, német. — Június hó 24-én: VII. oszt. Természetrajz, ábrázoló mértan, francia. V. oszt. Francia, német. III. oszt. Magyar, geometria. I. a) oszt. Földrajz, számtan, természetrajz. Június hó 25-én: VI. oszt. Matematika, történelem. IV. Geometria, matematika. II. oszt. Számtan, geometria. I. b) oszt. Földrajz, magyar, német. Június hó 27-én: d. e. 8 órákor VII. oszt. latin. I. II. III. oszt. ének és tornavizsga. Június hó 28-án: d. e. 8 órákor IV. V. VI. VII. oszt. ének- és tornavizsgálata. Június 27—28-án: a rajzok kiállítása a rajzteremben. A vizsgálatok kezdete d. e. 8 órákor. — Az igazgatóság.

* A tűzoltó muri. Tegnap este tartotta meg a parancsnokság a tűzoltó egylet évi, szokásos muriját, mely mindig egyik leg-sikerültebb ünnepe szokott lenni az egyletnek. Igen sikerült az ünnepély most is, több mint 200 tag volt jelen, sőt a szoboszlói tűzoltó egylet is Foghthü János főparancsnoka és Erdős Lajos h. parancsnoka által képviseltette magát, ezeken kívül még számos más vendégei is voltak az egyletnek. Az izletes vacsoráról Pósalaky Mihály t. egyleti szertárnok és Kéri János gondoskodtak. A vacsora folyamán és a vacsora után több felköszöntések történtek. Az első tőzött Bánóczy egyleti tag mondta a szeretett főparancsnokra Szikszay Gyulára, kit lelkesen megjelenezték. Felköszöntőt mondtak még ezután Hajdu Gyula r. alkapitány, ki a tűzoltóság és rendőrség közti egyetértésre és együttes működésre ívott, majd Szikszay Gyula az egylet derek tagjaiért és a megjelent vendégekért emelte poharát, illetve egyzersmind Publik Ernőt is, mint az egyletnek ügybuzgó h. parancsnokát. Foghthü János szoboszlói tűzoltó egyleti főparancsnok a debreczeni egyletért és a szomszédos városok egyleteivel való összetartásért és egyetértésért emeli poharát, mint a társaságban a legrégibb tűzoltó. Foghthü parancsnok ugyanis már több mint 23 éve tűzoltó s főparancsnoki minőségben pedig már 18 éve óta fungál. Szavait lelkesen megjelenezték. Ezután még számos más felköszöntőket mondtak, a legtöbben élve az új főparancsnokot és annak derek tisztikarát. Majd a H o r a bácsi vezetése alatt álló tűzoltó zenekar is reagyújtott a lármás nótákra, melyekkel egész tűzbe hozta az egyletnek ugy öreg, mint fiatal tagjait. A mulatság késő éjféltáig tartott. S a siker kielégíteti a rendezőket, mert az ünnepély fénysikere is csak az egyleti tagok összetartásáról, egyetértéséről tett bizonyosságot.

* Gyászhir. A legmélyebb fájdalomtól lejutva, szomorú szívvel tudatjuk szeretett jó testvérem, nagybátyánk s áldott emlékü jó rokon, néhai polgár Balogh János meszárosnak, életének 48-ik évében, 8 napi szenvedés után f. hó 19-én d. u. 1 ó. történt csendes elhunytát. Megboldogult drága halottunk porrései folyó hó 21-én d. u. 2 ó. kismester-utca 1105. sz. háztól, az ev. ref. nagytemplomban tartandó gyászszertartás után a pétéria-utcai temetőbe fognak örök nyugalomra kísértetni. — Mely végtisztességtelre a megboldogult rokonait, ösméroseit, jó barátait s a n. é. közönséget bátonos szívvel meghívjuk. Debreczen, 1892. jun. hó 19. Egyetlen testvére: polgár Czégeny Istvánné szül. Balogh Erzsébet gyermekeivel; Testvér gyermekek: Plg. Bakóczy János neje Molnár Eszter és gyermekeik; Plg. Ormós András neje Szabó Julianna és gyermekeik; az összes rokonok nevében is. A temetést Dankó M. temetkezési-intézete teljesíti.

* Emke gyűlés. Az Emke választmányi gyűlést tartott tegnap gróf Degenfeld elnöklete alatt, mely gyűlésen az igazgató választmányi jegyzőkönyvét vették tudomásul.

* Gyapjukereskedők figyelmébe. A gyapjuval való kereskedelemben a gyapju mérték egységül sok helyen még mindig a bécsi mázsa használtatik. Minthogy ezen súlyegység használatát az 1874. 8. t. cikkben megállapított törvényes mértékkel szemben folytonos átszámításokat igényel, felhivatnak az érdekelt kereskedők, hogy a gyapjunak szabványos forgalmi súlyegységül az 1884. január 1-óta a budapesti tőzsdén érvényben levő jogszokások 1. §-a szerint a métermázsát (100 kgr.) használják. Debreczen 1892. június 9. A kereskedelmi és iparkamara.

* Tézské miatti mai lapból több újdonságunk kimaradt.

* Évzáró vizsgák. A debreczeni ev. ref. egyház fiu- és leányiskoláinak 1891—92-ik tanévet berekesztő vizsgái következő helyen és időben fognak megtartani:

A) A Nagytemplomban:

Június 20-án délelőtt Nagy-Péterfia-utcai leányiskola V., VI-dik osztály. Tanító: Sáfár László, délután Nagy-Péterfia-utcai leányiskola I. II-dik osztály. Tanítónő: Kálmán Lajosné. 21-én délelőtt Hatvan-belvárosi leányiskola III., IV-dik osztály. Tanító: Lada Sándor, délután Arok-utcai leányiskola III., IV-ik osztály. Tanító: Kanizsai Endréné. 22-én délelőtt Kis-Csapó-utcai leányiskola III., IV-dik osztály. Tanító: Szemere Lajos, délután Arok-utcai fiiskola I-ső osztály. Tanító: Horkai Lajos. 23-án délelőtt Arok-utcai fiiskola IV., V-dik osztály. Tanító: Nagy Károly, délután Arok utcai leányiskola I., II-dik osztály. Tanító: Kanizsai Endre. 24-én délelőtt Arok utcai leányiskola I. osztály. Tanító: Veres Gyula. 27-én délelőtt Főiskolai Gyakorló-iskola I., II., III., IV-dik osztály. Tanító: Kálai István, délután Főiskolai fiiskola I-ső osztály. Tanító: Zih Sándor. 28-án délelőtt Főiskolai III-dik osztály. Tanító: Kovács Zsigmond, délután Főiskolai fiiskola II-dik osztály. Tanító: Takács Zsigmond. 29-én délelőtt Főiskolai fiiskola IV-ik osztály I-ső szakasza. Tanító: János Zoltán, délután Főiskolai fiiskola IV-dik osztály II-dik szakasza. Tanító: Tassi Miklós. 30-án délelőtt Főiskolai fiiskola V-dik osztály. Tanító Tassi Miklós. 30-án délelőtt Fiskolai fiiskola V-dik osztály. Tanító: Káposztás Imre.

B) A Kistemplomban:

Június 20-án délelőtt Nagy-Csapó-utcai leányiskola V., VI-dik osztály. Tanító: Lévai Lajos, délután Hatvan külvárosi leányiskola II., III-dik osztály. Tanító: Kiss András, 21-én délelőtt Hatvan-külvárosi fiiskola I., IV-dik osztály. Tanító: Szabó Péter, délután Nagy-Csapó-utcai leányiskola I., II-dik osztály. Tanító: Snrányi Lajosné. 22-én délelőtt Hatvan-külvárosi fiiskola II., VI-dik osztály. Tanító: Ókröss István, délután Hatvan-külvárosi leányiskola I., IV-dik osztály. Tanító: Tóth Teréz.

C) A Czegléd-utcai templomban:

Jun. 20-án délelőtt Czegléd-utcai fiiskola II., III-dik osztály. Tanító: Sütő József, délután Csapó-külvárosi fiiskola I., II-dik osztály. Tanító: Kiss Lajos. 21-én délelőtt Varga-utcai leányiskola I., II-dik osztály. Tanító: Dávid Sándor, délután Csapó-külvárosi leányiskola III., IV-dik osztály. Tanító: Gáll Józsefné. 22-én Csapó-külvárosi fiiskola III., IV-dik osztály. Tanító: Nagy Imre, délután Csapó-külvárosi leányiskola I-ső osztály. Tanító: Kulcsár Erzsébet. 23-án délelőtt Czegléd-utcai fiiskola I., II dik osztály. Tanító: Szendi Imre, délután Csapó-külvárosi fiiskola II dik osztály. Tanító: Demjén Lajos.

D) Az Ispotályi templomban:

Június 20-án délelőtt Ispotályi leányiskola II, V., VI-dik osztály. Tanító: Herczegh János, délután Ispotályi leányiskola I-ső osztály. Tanító: Herczeg Etelka. 21-én délután Ispotályi fiiskola II., III-dik osztály. Tanító: Kerekgyártó József, délután Miklós-utcai leányiskola III., IV-dik osztály. Tanító: Munkácsi Juliánna.

E) Leánynevelő-intézet helyiségében:

Június 25-én délelőtt a leánynevelő intézet negy elme osztaának vizsgája. Jegyzet: vizsgák kezdete délután 3 és fél órákor. Június 26-án délelőtt 10—12 óráig az ismétlő-iskolák vizsgája tantermeiben. Mely vizsgákra a szülők és nevelésügy barátai tisztelettel meghívattak. Debreczen 1892. Május hó. A debreczeni ev. ref. egyház iskolaszéke.

TÖRVÉNYSZÉK

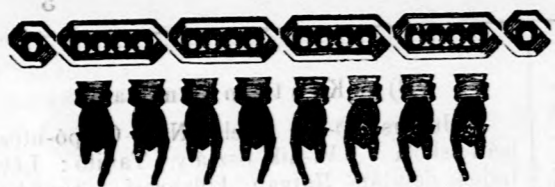
Elsikkasztott millió. A Püfisch-féle sikasztás ügye egyezségileg nyert a pesti hazai első takarékpénztára nézve kedvező fordulatot, a mennyiben most már a Püfisch Lajos-féle egészhatyák rendelkezésére áll, mert az özvegy a réf. esközkeresményi részt is átengedte. Az egész hagyaték vagyon mintegy 522,000 frt értékű s a rajta levő teher levonása után még mindég 375,000 frtot ér. Ez egyezményt már Polonyi Géza orsz. gyűl. képviselő takarékpénztár jogai képviselője is aláírta s ahhoz a takarékpénztár igazgatósága szintén hozzájárult. Most már csak az árvaszéki jóváhagyás hiányzik az ügynek ez oldaláról való végleges befejezéséhez.

Főszerkesztő: Szinay Gyula. Felelős szerkesztő és lapkiadó: Kósa Barna. Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu. (Szerkesztőség és kiadóhivatal: nagy-uj-utca 1702. sz.)

Kaszanyitzky Endre ELŐBB Kuhinka I. K. DEBRECZENBEN.

ajánlja üveg, porcellán, tampa és haztartási cikkek nagyvalasztékkal berendezett raktarok tavaszi és nyári idenyre különlegesen Tükrözött kertigolyókat, grácz-i aranyhalakat, igen csinos hal- és virágartatókat, szabadalmazott étel- és palaczkhűtő jégsekrenyeket legjobbnak bizonyult egészségi szódaviz készületeket minden nagyságban. Berndorf chinaezüst és Alpaca evőeszközök 20 évi jótállás mellett. Árjegyzékkel kívánatra bérmentve szolgálók. Vidéki megrendelések a legnagyobb figyelemmel teljesítettek. (189.)

Üzlet átalakítás miatt a legújabb nyári NŐI RUHA

kelmék is tetemesen leszállított árban ajánlatnak:

Egy méter valódi francia batist 52 kr.
» » » » batist rayé 60 kr.
» » » » atlas satin 60 kr.
» » » » de l'aine 80 kr.
» » » » tiszta gyapju ruha-
szövet 100 cm. széles 60 kr.

KUNZ JÓZSEF ÉS TÁRSA

Debreczen, kistemplombazár,
Minták kívánatra bérmentve küldetnek.
(256.) 6.—

157. AZ „ISTVAN“ GÖZMALOM TÁRSULAT GYÁRTMÁNYAINAK ÁRJEJZÉKE.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbe léptetett eladási, fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Itt helyben, kötelezettség nélkül.
Készpénz fizetés mellett, zsákkal együtt

A. Asztali dara nagyszemű	100 kiló	16.60
B. Szinte » aprószemű		16.20
0. Királyliszt		16.—
1. Lángliszt kivonat.		14.40
2. Elsőrendű zsemlye liszt		14.—
3. Zsemlye liszt		13.0.
4. Elsőrendű kenyér liszt		12.20.
5. Közép kenyér liszt		10.—
6. Kenyér liszt		6.82
7. Barna kenyér liszt		8.—
8. Takarmány liszt		4.60
11. Fipom korpa zsákkal		4.40
11. » » szák nélkül		4.20
12. Durva korpa zsákkal		4.—
12. » » szák nélkül		3.50

A zsákok súlytartalma, teljsúlyt tiszta súlynak véve
A. B. 0—6 számig 85. kilogramm.
7. és 8. szám 70. »
11. és 12. szám 50. »

(5.) Debreczen, 1892. június 15.

Férfi chifon ingek

a hirneves Schroll-féle chifonból
1 frt 90 kr, 2 frt 20 kr, 2 frt 60 kr,

GALLÉROK,
KÉZELŐK,
NYAKKENDŐK,
harisnyák, keztyük.

Napernyők. esernyők.

Kész mosó gyermek ruhácskák,
Brassói posztók,
TRICOT
Peruvien és Doskin.

SZABÓ LAJOS FIAI CZÉGNÉL.

(8.) —70

Lakás berendezésekhez
szőnyeg, butorszövet,
FÜGGÖNY,
viaszcs vászon
Parkett,
lynoleum (parafaszőnyeg),
nagy
választékban
tetemesen

leszállított áron
Kunz József és Társa
czégnél DEBRECZENBEN, kistemplombazár.
(127.) 60.—

Horgony-Pain-Expeller.

Csúsz, kősvény, tagessagatás, fejfájás,
csípőfájdalom, hátfájdalom stb. ellen leg-
jobb bedörzsölés a Richter-féle

Több mint 20 év óta a legtöbb család-
ban ismeretes mint fájdalom-enyhítő szer és
majdnem minden gyógyszerárban kapható 40
és 70 kr-ért. Minthogy utánzások léteznek, en-
nélfogva mindig határozottan:

„Horgony-Pain-Expeller“
kérendő. 492. (III.) 18—15.

Szöllő gazdák figyelmébe!

Peronospóra ellen való
permetezéshez

AZURINT

feloldva üvegszámra
ugy RÉZGÁLICZOT,
jegeczes SZÓDÁT
igen jutányos árban ajánl

Rickl József Zelmos.

(3.) Bizonyítvány. 34.
Alólirott ezennel hivatalosan bizonyítom,
hogy a Rickl József Zelmos czimű helybeli ke-
reskedő czég által áruba bocsátott **azurin-**
oldatot vegytanilag megvizsgáltam és ennek
1—11 literben **20 deca azurint** találtam,
mely hektolitervízrel felkeverve éppen 7/10 %-ot
tehat oly töménységű oldatot ad, mint az
a permetezésre előírva van. Melynek hiteléül
ezen bizonyítvány a mai napon kiállítottam.
Kelt Debreczenben, 1892. jun. 2-án.
Dr. Vedródi Viktor,
P. H. a debreczeni m. kir. gazd. asági tan-
intézet vegytanára.

Margit

GYÓGYFORRÁS

MAGYAR SELTERS.

Borral használva a legegészségesebb ital.

Van szerencsénk teljes tisztelettel tudatni, hogy Margit telepünkön a „Margit“ (Magyar Selters) gyógyviznek eddig is legújabb rendszerű kezelését újra tökéletesítettük. Gyógyvizünket új czimkével ellátott új alakú, az eddigieknél erősebb üvegekben, a viznek változatlanul maradását biztosító erős dugaszolással és önkupak-elzárással hozzuk forgalomba, mely újításra szives figyelmét felhívjuk.

Dr. Karlovsky utóda
a Margit gyógyforrás igazgatósága.

Orvosi bizonyítványok.

1892.

Dr. KORÁNYI FRIGYES,

kir. tanácsos, egyetemi tanár, a budapesti m. kir. tud. egyetem I. belgyógyászati kórodájának igazgatója.

A Margit (Magyar Selters)-gyógyvizet sokszorosan használván, úgy magánygyakorlatomban mint a vezetésem alatt álló egyetemi kórodán azt jó hatásúnak találtam: a nyákhártyák, főleg a gyomor és légutak nyákhártyáinak hurutos bántalmainál. A használatban levő egyéb vizektől, melyeknek a Seltersi, Radeimi, Vichy stb. különbözik e víz csekélyebb szabad szén-sav tartalmánál fogva, s azért oly esetekben, midőn vérzések lehetősége forog fenn vagy a vérkeringési szervek izgatásától kell tartani, a szénsavdúsabb vizek fölött előnyvel bír.

Dr. KÉTLY KÁROLY,

egyetemi tanár, a budapesti m. k. tud. egyetem II. belgyógyászati kórodájának igazgatója.
A „Margit“ (Magyar Selters)-gyógyforrás vizét, mely a tiszta szikleges ásványvizek sorába tartozik, részint magánygyakorlatomban, részint a vezetésem alatt álló egyetemi belgyógyászati kórodán, hosszú idő óta használok, s azt a gyomor, belek, húgyhólyag, főleg pedig a légzőszervek hurutos bántalmainál legjobb eredménnyel alkalmaztam. E víz más hason vegyi összetételű vizek közt, mint a Seltersi, Gleichenbergi, Giesshölbi stb. kisebb szabad-szén-sav tartalmánál fogva bir előnyvel.

Kizárólagos
főrektor: **ÉDESKUTY L.** cs. és kir. és szerb. kir.
udv. ásványviz-szállítónál

Budapesten, Erzsébetvár 8. sz.
Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Gazdaságoknak

ajánlunk a közelgő cséplési évadhoz locomobilfűtésre kitűnően alkalmas
királdi, akna és darabos szenet
a legjutányosabb árban, minden állomásra szállítva.

Megrendelések intézendők a
magyar általános kőszénbánya részvény-társulathoz

(218.) Budapest, bálvány-utca 8. 6.—
Képviselve Debreczenben: **KLEKNER MANÓ** ur által.

Női-ruhászövetek, gyapju voileok,
mosó voileok, batist, zephir, atlas-satin,
vásznak, kész fehérneműek,
szőnyegek, függönyök, ágy- és asztalterítők

SZABÓ LAJOS FIAI

czégnél.

(171) Leszállított árú az egész idény alatt. (171)

Előzetes
helyben, vagy pos
Egész évre
Félévre
Negyedévre
Egy hóra
Egyes szá
Alap szellemi rész
emlény a szerkesztő
1702. sz.) bérmen
Előzetes
Teljesít. K. Lajos kör
és a kiadóhivatal
1702. sz.

Főhiv

A másor
ván, a »De
mának harm
hó elsején k
bizalommal
előfizetéseik
kérjük azok
hátralékban
litésére, mer
meg nem
ha az előfiz
A »De
Egész
Fél é
Negy
Egy

Vidéki
déseket elker
hogy az elő
czim alatt s
»Debreczen«
(Nagyuj-utca

A

(K. B.)
munka, an
félreértés k
egy szép, e
küldtszék t
tételt szerz

A mé
hányzor t
tették e la
hogy miké
éles hang
a Tafler
hányzor s
léptük a s
kifogásoka
tan türtük
még a tisz
denki bel
köteleesség
minden el

Ma
vadászok
küldtszék,
tiszteletet
czeni társ
a kigyó f
letiportuk
jelentéken
vagyó ma
valóságos

Nem
gunk rész
lasztást k
dict nagy
nem mut
vési szá
kislelkűek
öntsünk a
igazságot
még a ke
támad a

A m
tagadtak
zeusok, t
tyr-korot
nap táma
akartak
onjává
rabláncz
merésze
sány ha
jáját, a
badságd
Ism
ben nem